

1005

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 20 czerwca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego (Dz. U. Nr 97, poz. 967 oraz z 2005 r. Nr 60, poz. 521) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Organ celny może z urzędu wyznaczyć miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, zwane dalej „miejscem wyznaczonym”.

2. Organ celny, na wniosek osoby zainteresowanej, może uznać miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, zwane dalej „miejscem uznanym”.”;

2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. 1. Organ celny może uznać miejsce, w którym wykonywane będą czynności związane z wywozem, przywozem i tranzytem towarów o znaczeniu strategicznym, na wniosek:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej;
- 2) osób fizycznych lub prawnych realizujących umowy rządowe na dostawy uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

2. Zakres czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, które mogą być wykonywane w miejscu uznanym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ogranicza się tylko do czynności związanych z realizacją umów rządowych na dostawy uzbrojenia i sprzętu wojskowego.”;

3) w § 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ celny może odstąpić od żądania spełnienia warunków określonych w ust. 2 lub 3, w szczególności gdy miejsce wyznaczone lub

uznane sąsiaduje z obszarem morskiego przejścia granicznego albo gdy wyznaczenie lub uznanie miejsca następuje w celu jednorazowego dokonania czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.”;

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Przepisu § 4 nie stosuje się, jeżeli w miejscu uznanym w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, czynności przewidzianych przepisami prawa celnego dokonuje w swoim imieniu i na swoją rzecz osoba, na wniosek której organ celny wydał to pozwolenie.”;

5) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba ubiegająca się o uznanie miejsca składa wniosek do organu celnego właściwego ze względu na lokalizację miejsca, w którym towarom będzie nadawane przeznaczenie celne.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokumentów, o których mowa w ust. 3, nie dołącza się do wniosku o uznanie miejsca, jeżeli zostały one wcześniej złożone organowi celnemu, do którego składany jest wniosek, a dane w nich zawarte są nadal aktualne. W takim przypadku wnioskodawca jest obowiązany do wskazania sprawy, przy której złożono te dokumenty.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli wnioskodawca składa jednocześnie, do tego samego organu, więcej niż jeden wniosek o uznanie miejsca, w którym mają być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, dokumenty, o których mowa w ust. 3, należy dołączyć tylko do jednego z wniosków.”;

6) § 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„§ 8. Przed wydaniem decyzji o uznaniu miejsca, organ celny może zażądać od osoby, która złożyła wniosek o uznanie tego miejsca, przedstawienia:

- 1) opinii naczelnika urzędu celnego, właściwego miejscowo dla tego miejsca, w sprawie możliwości sprawowania dozoru celnego w tym miejscu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

- 2) innych danych lub dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do stwierdzenia, że warunki, o których mowa w § 3 ust. 1—3, zostały spełnione.

§ 9. 1. W decyzji o uznaniu miejsca organ celny określa, w szczególności:

- 1) towary, które nie mogą być obejmowane procedurą celną w tym miejscu, poprzez podanie działów Wspólnej Taryfy Celnej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającym załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 301 z 31.10.2006);
- 2) rodzaje przeznaczeń celnych, które mogą być nadawane w tym miejscu;
- 3) zakres czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, które będą dokonywane w tym miejscu, oraz szczegółowy tryb i warunki ich wykonywania;
- 4) numer identyfikacyjny miejsca uznanego;
- 5) urząd celny sprawujący bezpośredni nadzór nad miejscem uznanym.

2. Decyzję o uznaniu miejsca wydaje się na okres nie dłuższy niż 2 lata.

3. Na wniosek osoby zainteresowanej, złożony przed upływem terminu ważności decyzji o uznaniu miejsca, ważność decyzji może być przedłużana na dalsze, nie dłuższe niż dwuletnie, okresy. Do wniosku o przedłużeniu ważności decyzji nie dołącza się dokumentów, o których mowa w § 7 ust. 3, jeżeli dane w nich zawarte są aktualne.

4. Uznanie miejsca w celu jednorazowego dokonania czynności przewidzianych przepisami prawa celnego nie wymaga formy decyzji administracyjnej.”;

7) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Wyznaczenie miejsca przez organ celny następuje poprzez podanie pisemnej informacji o wyznaczeniu miejsca do publicznej wiadomości. Informacja ta podlega publikacji na stronie internetowej urzędu obsługującego organ celny oraz wywieszeniu jej w siedzibie tego organu. Wyznaczenie miejsca nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Przepis § 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Wyznaczenie miejsca powinno zostać poprzedzone pisemnymi uzgodnieniami z podmiotem posiadającym tytuł prawny do tego miejsca, w kwestii możliwości je-

go wyznaczenia do wykonywania czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.

3. Wyznaczenie miejsca może nastąpić na czas oznaczony albo nieoznaczony.

4. Organ celny może wyznaczyć miejsce, w którym wykonywane będą wyłącznie czynności związane z wywozem, przywozem i tranzytem towarów o znaczeniu strategicznym.”;

8) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ celny prowadzi wykaz miejsc wyznaczonych lub uznanych, nadając im numery identyfikacyjne, składające się z następujących części:

- 1) PL — symbol kraju;
- 2) 6 cyfr — kod izby celnej;
- 3) 2 litery — określenie statusu miejsca, gdzie „MW” oznacza miejsce wyznaczone, a „MU” oznacza miejsce uznane;
- 4) 4 cyfry — wyróżnik cyfrowy miejsca wyznaczonego lub uznanego znajdującego się na terenie właściwości miejscowej izby celnej.”;

9) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, na wniosek której organ celny uznał miejsce, jest obowiązana do niezwłocznego poinformowania tego organu o zmianie danych zawartych we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach.”;

10) § 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„§ 12. 1. Organ celny wydaje decyzję o zniesieniu miejsca uznanego, jeżeli:

- 1) wystąpi o to osoba, na wniosek której wydano decyzję o uznaniu miejsca;
- 2) miejsce uznane przestało spełniać warunki, o których mowa w § 3 ust. 1 lub 2;
- 3) ogłoszono likwidację bądź upadłość osoby, o której mowa w pkt 1;
- 4) osoba kierująca działalnością gospodarczą wnioskodawcy została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe.

2. Organ celny może wydać decyzję o zniesieniu miejsca uznanego, jeżeli:

- 1) osoba, na wniosek której wydano decyzję o uznaniu miejsca, w sposób istotny naruszyła przepisy prawa związane z przywozem lub wywozem towarów;
- 2) zapewnienie właściwego dozoru i kontroli celnej w miejscu uznanym wymaga stosowania przez organy celne środków i nakładów niewspółmiernych do zakresu prowadzonej działalności;

- 3) uznanie miejsca przestało być uzasadnione okolicznościami, o których mowa w § 5 ust. 1;
- 4) osoba, na wniosek której wydano decyzję o uznaniu miejsca, zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 13. 1. Organ celny znosi miejsce wyznaczone, jeżeli miejsce to przestało spełniać warunki, o których mowa w § 3 ust. 1 lub 2.

2. Organ celny może znieść miejsce wyznaczone, jeżeli:

- 1) zapewnienie właściwego dozoru i kontroli celnej w miejscu wyznaczonym wymaga stosowania przez organy celne środków i nakładów niewspółmiernych do zakresu prowadzonej działalności;

- 2) wyznaczenie miejsca przestało być uzasadnione okolicznościami, o których mowa w § 5 ust. 1.

3. Zniesienie miejsca wyznaczonego następuje z zachowaniem formy, o której mowa w § 9a ust. 1.”.

§ 2. Decyzje o wyznaczeniu oraz uznaniu miejsca wydane na podstawie dotychczasowych przepisów pozostają w mocy do upływu okresu ważności, na który zostały wydane, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 12 albo 13 rozporządzenia wymienionego w § 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *Z. Gilowska*